

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

סג.

עין משפט
נר מצוה

קב א טוש"ע אה"ע סי'
א סעיף א דהג"ה:
קד ב מ"י פ"ה מהלכות
דעות הלכה י'

הגהות הב"ח

(א) נב' לא ממרמץ ליה
 כדכרעי טוס וכל:
 רש"י ד"ה מנגדו וכו'
 הלכות הוא הס"ד:
 ד"ה חטין טוס
 בממה וכו' אדם אוכל
 חטין כמות שהן
 לשוב פשתן כמות
 שהוא הס"ד: (ד) (ה)
 ופ"ג וכו' שכן (לפי
 השערה) מא"מ וי"ג
 כעבודת הקדש לפי
 השער: (ס) ד"ה טעמא
 וכו' אלז וכו' שקר וכו' דף
 וכו' כ"ל וכו': (ז)
 (ח) ד"ה המלוה וכו'
 ומלוהו רעות רבות
 וצרות וכו':

מוסף רע"י

ואז תקרא רה"י יענה.
לעיל מיהה כחיי הלא
פירוש לרצב לחמך וגו'
ומשכר לא תמנעם, היינו
גורש בם אחותו ומקרב את
שכניו, ואובח את שכניו
גמי ומקרב את קרוביו
לדמי (משל מ) טוב שכן
קרובי מאח רחוק, ומלה
לעיל נשעת דחק בכלל
פירוש לרצב לחמך וגו'
מראה ערוס (סנהדרין עו).
תשישין. מחוק (מגילה ד.
ע"י) ממשכר את קרוביו
לדי עניות (פסוקה דא).

תוספות ישנים

[illegible]

המלצה ס"ע לעני בשעת דחקו. מקשה ר"ת דפ"ק לחגיגה (דף ה' וס') אמר ומלאוהו⁽¹⁾ לרות רבות ושעות זה ההמנצח ממות לעני בשעת דחקו ואומר ר"ת דהסם מיירי ששאל ממנו המושל מס חוקק למכור ביתו או שדה על קדוה המנצח לו מעות ואם לא היה מוצא למכור היו מקילין מעליו והיינו לרות רבות שצריך למכור בזול ומפסיד הכל ומסיק עלה דהיינו דאמרי אינשי זוזא לעללנא לא שכיח כלו' לקנות תבואה אין ממציאין לו מעות למליתא שכיח כשדוחקין אותו למכור כמנו תלמודו וצ"ב (דף ק"ז ע"א); ורש"י פירש שם צנעין אחר:

אפ"ר ספינות הבאות מנ"א
אספמיא. מכל דריש
 שצא לרבות אפילו הכך שאין עומדים
 אלא מעט בדרך: **שאין** ד' אימנות
 פחותה ב'. אף על גב דרבי אלעזר
 גופיה קאמר לעיל כל אדם שאין לו
 קרקע אינו אדם נריץ וגומר קרקע
 לבנות עליו שדור זו וזו לנורק
 מוונתיו כדאמר רב פפא בסמוך וזרע
 ולא תזון והכא מיירי באדם שעיקר
 אומנותו בקרקע: **ובין** ו"א תיזול.
 פ' בקונטרס לשון דלות כלומר מכור
 כלי תשמיש קודם שתעני וקשה דמאי
 שאל דנקט ב'סתרי' טפי משאר מילי
 ונראה לר"ת כפירוש ר"ד דמיוול ענין
 אריגה כמו סתר וזללי בשוקא (תולין ס.)
 כלומר קנה בגדים ולא תארוג כי יותר
 תרויח בקנין מבאריגה אבל ג'למא טוב
 לארוג דאימור לא מיתרמי ליה כדלנו:
 לרעה

ישראל יכל גויי הארץ אפילו ספינות הכאות מגילי
 ית אלא בשביל ישראל ואמר רבי אלעזר עתידים כל
 על הקרקע שנאמר ⁸ ויורדו מאניותיהם כל תופשי
 הים ⁹ על הארץ יעמדו ואמר ר' אלעזר אין לך אומנות
 זמר וירדו רבי אלעזר חזיא לההיא ארעא דשדי ביה
 תשדייה לאורכיך הפוכי בעיסקא טב מינך רב על
 נייפן אמר להו אי נייפת איתנופי הפוכי בעיסקא טב
 וזי בעיסקא כל יומא בשרא וחמרא מאה זוזי בארעא
 אלא מגניא ליה אארעא ומרמיא ליה תיגרי אמר רב
 ע"ג דכי הדדי נינהו הני מברכין זבין ולא ¹⁰ תיזיל הני
 מא לא מיתרמיא ליה ⁶ טום ולא תשפיין שפוין ולא
 בנין מתמסכן קפוין זבין ארעא מתון נסיב איתתא
 א סק דרגא בחר שושבינא א"ר אלעזר ¹¹ בר אבינא
 לם אלא בשביל ישראל שנאמר ¹² הכרתי גוים נשמו
 וכתובי ¹³ אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר רב הוה
 ליה רחמנא ליצלך ממדי דקשה ממותא ומי איכא
 דק ואשכח ¹⁴ ומוצא אני מר ממות את האשה וגו' רב
 דביתתו כי אמר לה עבידי לי ¹⁵ טלופחי עבדא ליה
 ליה טלופחי כי גדל חייא בריה אפיך לה אמר
 טמר ליה אנא הוא דקא אפיכנא לה אמר ליה היינו
 גנפיק מינך טעמא מלפך את לא תעביד הכי
 ס דבר שקר העוה וגו' רבי חייא הוה קא מצער
 משכח מדי צייר ליה בסודריה ומייתי ניהלה אמר
 א ליה למר א"ל דיינו שמגדלות בנינו ומצילות אותנו

מן

בצבא אחריו: בצביל ישראל. ליראם כדי שיחזרו בתשובה: חימלי. מין
אח אומר לה עשי חימלי והיא עושה עדשים: טעמא מלפך. פעמים
א וכתב למדו לשונם דבר שקר: כי הוה משבח מידי. דבר הראוי לה:

מן

או תקרא: לעיל מיניה כתיב כי תראה ערום וכסיתו היינו דוחק העני ומבשרך לא תחעלם היינו אוהב את שכניו שהן בקרוביו ומקרב את קרוביו ונושא בת אחותו: **כנגדו:** חלוקה עליו וסותרת דבריו: **מגדפו:** מדלל כתיב י"ד לשון נגדל דמלקות (ו) **העיס כוסם:**

בַּתִּמְיָה (א): וְאֵת הַפֶּעַס. מִכָּלֵל
 לַפְּעִמִּים אַחֲרֵים שֶׁמֶס וְלֹא עָלוּ בְּדַעְמוֹ:
 שֶׁיִּבְרָכֶם. כְּמוֹ מִבְּרִיךְ אֶת הַגֶּפֶן
 (כִּלְאִים פ"ו מ"א): רֹאשׁ הַמִּוֹאֲצִיָּה וְנִעְמָה
 הַעֲמוּמִית. יִזְכְּרוּ מַלְכֵּנוּ וְנִצְרִיִּים
 עֲמָמָה אִמּוֹ שֶׁל רַחֲבֵעַם וְיִזְכְּרוּ מִמֶּנָּה
 חֻקֵּיהָ וְאֶסֶף וְיִהְיוּשָׁפֶט דְּהוּ וְנִצְרִיִּים
 גְּמוּרִים וְיִשְׁעִיהוּ הַנִּבְיָא לְדֹאֵמֵר מִר אִמּוֹךְ

ואמלִיחָה אֲחִים הוּוּ (מגילת דף יא):
שִׁיעֲמָדוּ עַל הַקֶּרֶקֶט. יִימָיו אוֹמְנוֹתָם
 לַעֲסֹק בַּחֲרִישׁ וּבַקִּלְרִי: ויִּרְדּוּ
 מֵאֲנִיּוֹתֵיהֶם כִּל תּוֹפְשֵׁי מִשּׁוֹט אֶל הָאֶרֶץ
 יִעֲמָדוּ: ויִּרְדּוּ לֶשׁוֹן יִרְדַּת עִמּוֹת:
 יִדְעִי זֶה כִּרְבָּא. זֶעַר כִּרְבִּי. לִישָׁנָא
 אַחֲרִינָא כִּרְבָּא חֲמִישֵׁהּ כִּמוּ כִּרּוֹב וְשֵׁנִי
 (ב"ב דף יג). כִּמְה דַּמְסִיק תַּעֲלָא מִבִּי
 כִּרְבָּא (מֵדָה דף סה): **לְפִוְסִיא.** לְרוֹחַב
 הָעֵרְוָה: אִי טַעֲמִישֵׁי לְאוֹרֶכֶךְ. כְּלוּמַר
 אִפִּילוּ תַחֲמוֹר וּתַחֲרַשְׁנָה לֹא יִעֲשֶׂינָא כְּלוֹם
 לְפִי עֲסָקָא: דִּהְפּוּרִי בַּעֲסָקָא טוֹב.
 לְהִרְחוֹץ יוֹמֵר: דָּקָא נִיפֹץ. הָרוֹחַ
 מִנְּשַׁבֵּחַ וְזוֹ: וְזוֹ: אִי מִיִּנְפּוֹ. כִּמְה
 שְׁתַּרְוּ מִנּוּפְפּוֹ אִין תּוֹעֵלַת זֶהָן לְפִי
 פִּרְקַמְטִיא. תִּנְיַפְנוּ לֶשׁוֹן הִנֵּיפִי לִי
 זִמְנִיפָה (ב"מ דף פו): **חֲפוּרָה.** שַׁחַת
 שֶׁכֶּרֶה מוֹעֵט וְאוֹכֵל עֲשִׂים וְחֹזֵן

בזמנ: חפורה. ירק מן התבואה ארע.
של הדיבא שלש: מגניא ליה לארעא.
ימשבת אותו על הארץ לשמור על
הלילה: יומרמיא ליה סיגרי. בשבילה
מתקוטט עם בני אדם: זרע. תבואה
למכילת ביתך: ולא תוציא. לא מקנה
תבואה מן השוק: ואע"ג דהידי
נינהו. אפילו מיטין צולו וקרקעך אינו
חשוב ואין לך שבר (י) לפי השעה
אפ"ה הי מתבצין. צרכה מזהה דצדק
סאין לוקח דמנים ואין כלה מהר:
צרכה. פישורין צלע"ז: וכן ולא
סיווג מבור כלי תשמע"ו והשמש

דמים צפרקמטיא קודס' שזבא לדי
עניות: **צִסְמָרְקִי**. כלי הבית טאפֿייט
בלעז: **אזל גלימא**. שהיא להאכזר
בלבשה לא ימכור דלמא כי הדר
צעי לה לא מתרמיא ליה הגונה
כמותה: **עוּס**. תרגום של סתום כמו
סתום פלשטיס (בראשית ט) טומיון
פלשטיס. טוס ולא תשפץ אס י' שך
חור קטן כזותל רעוע סתום אומי
מיד ולא תרחיב צנבק לשפץ צו טיט
ולבנים הרבה ליפומי: **שפּוּץ**.
פלשטייז בלעז. ואס בעל נפש אמה
להנאות בניימל הרחב הנקב וספליהו
ליות יפה: **ולא סיבני**. לא תפיל את
לך הכולל וספרה: **מסון מניא אומא**

המנון עד שמדבור מעשים שלא תהא
רעה וקנטרנית: נחיש דרגא ונסיב
איוסא. לא תתקא עשיה תשובה ממך
שמה לא תתקבל עליה **שושבינא**. אוהב טוב. בחר לך אדם חשוב לי
קניית: **אפיר** נה. היה אומר מהאז לבנו אמור לאמך לעשות עדשים
שבין מחשים את אצוי אני היה לי לעשות כן: **אבל אסא**. דבר שקר

מסורת הש"ס

(א) בצערוֹבִין נד. פֿרשׁײַ
ד״ה וזה אם יִשׁ וְיִזְכֵּר
(ב) מִזְבֵּחַ (ג) יִזְכֵּר אֱלֹהִים
(ד) גִּירָמָה הַעֲרִיר מִחֵיבֵל
ע״שׁ דִּמְבִּיר רִאשִׁי (ה)
דוֹלָה בְּשׂוֹקָא חוּלִין א.י.
(ו) יִבְלָקוּן (ז) אֶמְסֵי
לִימָא וְאִם כִּי שְׂמִיר מִלֵּךְ
יִמְמַרָא דְרַבִּי אֲלֵעָזָר בְּהִדִּי
הָךְ מִימְרֵיהּ דִּרְאִי לִגְעִיל
(ח) אֶמְסֵי מִרְיָא אִי רִבִּי
(ו) שְׁנַת קַלְמֵר ע״שׁ ר״ב ב.
ע״שׁ. (י) וְיִזְכֵּר עֲדָשִׁים
תַּרְגּוּם וְחֲבֵל עֲדָשִׁימִין.
(יא) מִקּוֹבֵה (יב) אֶמְסֵי
(יג) אֶמְסֵי.

תורה אור השלם

- לענין רש"י**
- מיושרין שפ.**
טאפיט' טרופידין.
סטה.
פוטטיקער, לטיה.